

લોકડાઉનમાં ઘૂટણાટથી રાહત

પરચીસમી માર્ચથી શરૂ થયેલી લોકડાઉન પરંપરા એસનીસમી મે સુધી લંબાવવી પડી છે તે સરકાર અને પ્રજા - ઉભયની મજબૂરી છે. સરકાર તો ઉત્સવવેલી હતી, એના વડાને જ નિવાસસ્થાને પુરાઈ રહેવું પડે છે. વિશ્વપ્રવાસના પરમ શોખીન વડાપ્રધાનને દિલ્લી બહાર શું, ખુદ પ્રધાનમંત્રી નિવાસ બહાર પગ મૂકવામાં સાંસા છે. ગામ ભેગું ઘર બળે તો વિવાહ જેવું - એ કહેવત મુજબ પ્રજાને પણ ઘરમાં પુરાઈ રહેવાની ફરજ પડી ત્યારે મોટું આશ્વાસન એ વાતનું હતું કે આપણે તો ઠીક, આ બધા વીઆઈપી લોકો ખુદ લોકડાઉન થઈ ગયા છે એટલે જરૂર કોરોના કોઈ બહુ મોટી જીવલેણ બીમારી હોવી જોઈએ. જીવ બચાવવા માટે આખી દુનિયા ઘરમાં સંતાઈ ગઈ હોય એવી આ ઐતિહાસિક ઘટના કદાચ શતાબ્દોમાં અગાઉ કોઈએ જોઈ નહીં હોય. રોગચાળા ફાટી નીકળતા પણ એમનો

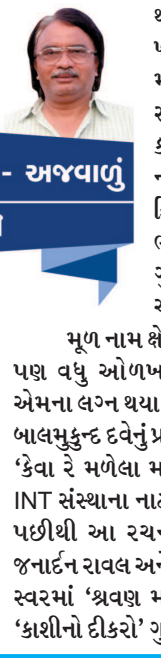
વ્યાપ મર્યાદિત રહેતો. પ્લેગગ્રસ્ત વિસ્તારની બહાર કોઈ જાણતું પણ નહીં કે આવી જબરી બીમારી ફેલાઈ ગઈ છે. ગ્લોબલાઈઝેશનને કારણે રોગચાળો પણ ગ્લોબલ બની ગયો છે. નેતાગીરી ગ્લોબલ, બિઝનેસ ગ્લોબલ પછી બીમારી પણ લોકલ શું કામ રહે? એક અદેખ વાઈરસ આખી દુનિયાને ઘૂંટણિયે પાડી દીધી છે. કહેવાતી મહાસત્તાને એની હેસિયત બતાવી દીધી છે. ચીનનું કાવતરું હોય કે જે હોય તે - કોરોના નામનો વાઈરસ હવે વર્ષો સુધી માનવજાતની મેથી મારતો રહેશે. આકતને અવસરમાં ફેરવવાની આશાઓ રાખનારા વિમાનસેવા કે ટ્રેન સેવા શરૂ કરી શક્યા નથી. ફક્ત સસ્તા દરે જમીનો પરવારી દેવાથી, ડેક્ક બેનીફીટ આપવાથી કે મજૂર કાચદાઓ હળવા કરી દેવાથી મોટા ઉદ્યોગો ચીનનું માર્કેટ છોડી ભારતમાં આવી જશે એવી

કલ્પના તો મૂખ્યાંતો સ્વર્ગમાં રાચવા જેવી, શેષવલ્લીના વિચારો જેવી છે. પહેલાં ઘર તો સરખું કરીએ! ઘર બહાર નીકળવાની લાયકાત તો કેળવીએ. કોરોનાની હાક અને ધાકમાં લાખો સિનિયર સિટીઝન્સ અને ઘરમાં નજરકેદ કરી દેવાયેલાં બાળકોની માનસિક દુઃસ્થાનો હિસાબ માંડીશું ત્યારે સમજાશે કે કોરોનાએ લીધેલા ભોગ કરતાં લોકડાઉનથી થયેલ નુકશાન ઘણું વધારે હતું. લોકડાઉન એ સંક્રમણ રોકવાનો કારગત ઉપાય નથી, એવું ખુદ તજજ્ઞો કહેવા લાગ્યા છે. એથી તો ઊંટલી પ્રજામાં પેઢીઓ સુધઈ વારસાઈમાં ઊતરે એવી ભયગ્રંથિ જ સરજાઈ છે. આર્થિક પાયમાલીની અસર જનજીવન સામાન્ય બને એ પહેલાં જ દેખાવા લાગી છે. ગરીબ પ્રજા માટે જીવવું દોહલું બની ગયું છે. નોકરી કરનારાઓને નોકરીની સલામતી વિશે

શંકાઓ જાગી છે. બેન્કોમાં મરણમૂડી મૂકી રાખનારાને એ નાણાંના વ્યાજની આવક ઘટતા નવેસરથી કરકસરીનું જીવન જીવવાની ફરજ પડી છે. હવે પછી લોકડાઉન લંબાશે તો પ્રજા વિદ્રોહ કરશે. જાપમ ખેડીને રસ્તા પર આવી જશે. રાજકોટમાં લોકોનાં ટોળાએ ખુદ પોલીસ વડા પર હુમલો કરી દીધો તે શું સૂચવે છે? મુખ્યમંત્રી વિજય રૂપાણીએ પ્રજાનો મૂડ પારખી લીધો છે. વડાપ્રધાન પણ હવે લોકડાઉનવાળી જવાબદારીથી લઈ ઝાંઝાન નક્કી કરવાની સત્તા રાજ્યોને હસ્તાંતરિત કરી ચૂક્યા છે. આશા રાખીએ કે ઝડપથી જનજીવન સામાન્ય બને. ટેન્શન ઘટે, કોરોના સામે લેવાની સાવચેતી વિશેની સભનતા સાથે ગુજરાત ફરી ધબકતું બને, એ જ સમયની મુજાર છે. બાબુશાહી અને પોલીસરાજ જેવી વર્તમાન પરિસ્થિતિ લાંબો વખત કોઈ પણ શાણી પ્રજાને ન શોભે.

કેમુભાઈ દિવેટીયાની રચનાઓએ ગુજરાતી કાવ્ય સંગીતને રળિયાત કર્યું છે

‘આ તો ગાગરમાં સાગર સમાવવા જેવી વાત છે, વધુ એપિસોડ રજૂ કરો.’
‘અમારે કોડ્યમેન્ટરીના થોડા દૃશ્યો નહિ, પુરી ફિલ્મ જોવી છે!’
‘એમની રચનાઓએ ગુજરાતી કાવ્ય સંગીતને રળિયાત કર્યું છે.’
‘એમના સ્નેહ આશ્રયમાં, એમની પાસેથી શીખીને નવી પેઢી વિકસી છે.’
આવા આવા તો અનેક વાક્યો વાંચવા સાંભળવા જેમના માટે મળ્યા. એ વ્યક્તિત્વ એટલે કાવ્ય સંગીતના પ્રેમીઓના હૃદયમાં રૂટિયાના રાજા તરીકે વસેલા શેષુ દિવેટીયા. ગુજરાતી સુગમ સંગીત શ્રેણી સમર્થ સ્વરકારની અમીટ છાપ મુકી જનાર કેમુભાઈના સાનિધ્યમાં, એમની સંગીતની મહેલોમાં જેમણે જેમણે સમય વીતાવ્યો છે એ તમામે એમનું સ્મરણ કર્યું તાજેતરમાં ‘અમદાવાદ તક’ નામની યુ ટ્યુબ ચેનલ પર શેષુ કાકાને સ્મરણમાં રાખીને પ્રસ્તુત કરાવેલા ત્રણ એપિસોડના સમયે.
‘અમદાવાદ તક’ ધ્વનિ ઓજા નામની અમદાવાદની સ્ટેજ આર્ટિસ્ટનું રચેલું પ્લેટફોર્મ છે જેના પર આર્ટ-કલ્ચર - ટ્રાવેલ - રેલિગિયસ કાર્યક્રમો અને અમદાવાદની હકારાત્મક વાતો રજૂ થઈ રહે છે.
મૂળ ભાવનગરના હર્ષજીત ઠક્કર, જેઓએ અમદાવાદ ઈસરોમાં ખુબ કામ કર્યું છે અને પછીલંડન સ્થાયી થયા છે, તેમને વિચાર આવ્યો કે લોકડાઉનના આ સમયમાં કાવ્ય સંગીત પર કઈ રજૂઆત થવી જોઈએ. દાયકાઓ પહેલાનો ‘મહેલિલ’ કાર્યક્રમનો એમનો અનુભવ અને કલાકારો સાથેની ઈસ્ટી એમની પાસે હાજી જ, તેમણે ફોન કર્યો અમદાવાદના જાણીતા તસવીરકાર હર્ષેન્દ્ર ઓઝાને.... આખોયે કાર્યક્રમ ડીઝાઇન થયો... કલાકારોએ પોતાના ઘરમાં જ રહીને કેમુભાઈના સમર્પિત કાર્યક્રમ માટે સમર્પિત ભાવે પ્રસ્તુત કરી, આર્કાઈવ્ઝમાંથી મિત્રોએ ખજાનો ખોલી આપ્યો અને સરવાળે ત્રણ એપિસોડ અને અઠવાડિયામાં ‘અમદાવાદ તક’ યુ ટ્યુબ ચેનલ પર અને શ્રિદતનમાં MATV પર રજૂ થયા જે દરમિયાન મળેલા પ્રતિભાવો પૈકીના કેટલાક લેખના પ્રારંભે લખાયા છે.
શેષુ દિવેટીયા એક એવું નામ, જે લેતાં કે સાંભળતા જ મન મુકીને ખુલ્લું અને સાલસ હાસ્ય કરતા, પ્રેમાળ, મોજલા કેમુકાકાનું દૈન્ય નજર સામે આવી જાય... શબ્દને હકારાત્મક વાતો પછી યોગ્ય સૂરમાં યોગ્ય કલાકાર પાસે ગવડાવવાના એ માહિર સ્વરકાર હતા.
જિંદગીની પળપળને માણનાર હતા

કેમુભાઈ - અજવાળું તુષાર જોઈ

શું એકનો ભૂતકાળ બીજાનો ભવિષ્યકાળ બની શકે?

સમાંતર, પેરેલલ શું કોઈ વ્યક્તિનું જીવન એક સમાન જઈ શકે? એક વ્યક્તિનો ભૂતકાળ શું બીજાનું ભવિષ્યકાળ બની શકે ખરો? એકની સાથે બની ગયેલી ઘટના બીજા વ્યક્તિ સાથે થનારી ઘટના તરીકે સંભવી શકે ખરી?
આ બધાં પ્રશ્નોનું જાણું છે સુહાસ શિરવાલકરની મરાઠી નવલકથા સમાંતર. તેના પરથી એક સરસ મજાના નવા કોન્સેપ્ટ સાથે વેબ સીરીઝ એમ એક્સ પ્લેવર એકી બેઠકે જોઈ નાખી.
સંસ્કૃતમાં એક ઉક્તિ છે
વિશાળે કાવ્ય સંસારે કવિઃ એક પ્રજાપતિ |
કાવ્યોના વિશાળ સંસારમાં કવિ જ પ્રજાપતિ છે બ્રહ્મા છે. આ વાર્તાની રચના પણ વૈજ્ઞાનિક તથ્યોને ડુબો વાળીને બાજુ પર મૂકીને કરવામાં આવી છે.
આપણા દેશમાં જ્યોતિષ એક એવું શાસ્ત્ર છે કે જેનો પાર હજી સુધી તો કોઈ પામી શક્યું નથી. માનો કે ન માનો આ શાસ્ત્ર પર જીવનમાં કોઈ ને કોઈ વખતે તો આપણે તેના શરણે ગયા જ હોઈશું.
વાર્તાની શરૂઆત એક ગંદી ઝૂંપડપટ્ટીના વાતાવરણથી થાય છે. જ્યાં કથાનો હીરો સ્વપ્નિલ જોશી કે જે રામાનંદ સાગરની કિના સીરીયલ નો કૃષ્ણ અને ઉત્તર રામાયણમાં જે ભાઈઓમાંથી કુશ તરીકે આપણે જોયો છે.
જિંદગીથી ત્રાસીને, પળોજણોમાં અટવાયેલો એક હારેલો કથાનાયક જ્યોતિષને પોતાનો હાથ બતાવવા જઈ રહ્યો છે. જોકે એ આ બધા શાસ્ત્રમાં

કે ભગવાનમાં વિશ્વાસ નથી, પરંતુ મરતા કથા નહીં કરતા તે ન્યાયે તે તેના મિત્ર સાથે એક જ્યોતિષ પાસે આવે છે.
પોતાનો હાથ દેખાડે છે અને શરૂ થાય અચંબિત કથા. વાર્તા શરૂ થયના દસ મિનિટમાં જ આપણા નેત્રો વિસ્ફારિત થઈ જાય અને મન ચકડોળે ચઢી જાય એવા વિધાનો આવવા માંડે છે.
જ્યોતિષ સ્વપ્નિલ જોશીનો હાથ જોઈને કહે છે કે, આ હસ્તરેખાઓ તો હું ૩૦ વર્ષ પહેલાં જોઈ ચૂક્યો છું. હું તારું ભવિષ્ય પરિવાર તને નહીં કરું. સ્વપ્નિલ જોશી કે જે જીવનમાં ક્યારેય જ્યોતિષને મળ્યો નહોતો કે આ સિવાય બીજા કોઈને પણ એને હાથ દેખાડ્યો નહોતો.
એ પણ અચંબામાં પડી પહેલા તો તે માનતો નથી પણ જ્યોતિષ તેને પુરાવા આપે છે ને જણાવે છે કે ૩૦ વર્ષ પહેલા એક વ્યક્તિ ખાસ બતાવવા આવ્યો હતો તેવી જ હસ્તરેખા ને એવું ભવિષ્ય તારું છે.
કથા નો હીરો પોતાની જિંદગીથી પરેશાન છે અને તે ગુરુજીને વિનવે છે વિશે જણાવો પરંતુ ગુરુ તેને કહેતા નથી ગુસ્સામાં આવીને તે ત્યાંથી ચાલ્યો જાય છે. મનોમન નનકરી કરે છે કે હું મારા ડોપ્લરને શોધી નાખીશ કારણ કે એનો જે ભૂતકાળ છે તે મારું ભવિષ્ય બનવાનું છે.
અને પછી શરૂ થાય છે પડછાયા ની શોધ. યોગાનુયોગ સ્વપ્નિલ જોશી જેવી જ હસ્તરેખા ધરાવતા વ્યક્તિનું નામ સુદર્શન ચક્રપાણિ છે. સુદર્શન ચક્ર ભગવાન વિષ્ણુનું શસ્ત્ર. ચક્રપાણિ, પાણિ એટલે હાથ. ચક્ર જેના હાથમાં છે તેવા વિષ્ણુ.
સમાંતર વેબ સીરીઝમાં પૌરાણિક અને આધ્યાત્મિકતાનો સ્પર્શ

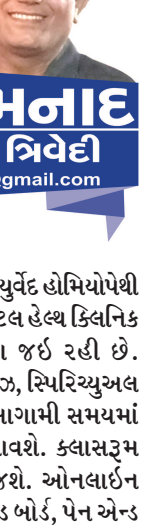

વિચારચાખા ડો. જય ઓઝા

કોરોના પછી વૈશ્વિક ઇન્ડસ્ટ્રીયલ સિનારીયો કેવો હશે?

અમેરિકન સમાજશાસ્ત્રી અને ડેમોક્રાટિક ઈન્સ્ટીટ્યૂટની ડેવીસના સામાજિક પરિવર્તનોના વૈજ્ઞાનિક સિદ્ધાંતોને આખી દુનિયા સલામ કરે છે. હુવરના સિનિયર ફેલો એવા ડેવિસની સામાજિક પરિવર્તનોના તાણાવાણાની નોંધ આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે લેવાય છે. બદલાવા જવા સમાજ અંગેના એમના એક તારતમ્ય અનુસાર, ‘સામાજિક સંસ્થાઓના માળખામાં અને કાર્ય પ્રણાલીઓમાં અચૂક વૈકલ્પિક બાબતોનો પ્રવેશ સામાજિક પરિવર્તનનું ઉદભવ સ્થાન છે.’ ‘ચિંતકો મેસીવર અને પેજના મતે, ‘માનવસર્જિત રહેણી કરણી, વલણો અને ભૌતિક પરિવર્તનો એટલે જ સામાજિક બદલાવ.’ આમ તો, સામાજિક પરિવર્તન સર્વસ્વીકૃત અને સાવધિક રીતે નિરંતર ચાલતી પ્રક્રિયા છે. એ પણ સત્ય છે કે, દરેક સમાજમાં અને દરેક સમયે કોઈપણ અપવાદ વગર આ પ્રક્રિયાના આપણે સૌ સાક્ષી બનતાં રહ્યાં છીએ. પરિવર્તનોને કારણે સમાજની ગતિ અને દિશા નક્કી થતી હોય છે. મહાદંડો લોકો પણ પરિવર્તન હૃદયપૂર્વક ઈચ્છતા જ હોય છે. કેટલીક વાર ઈચ્છા અનુસાર તો કેટલીકવાર અનિચ્છાએ પરિવર્તન તો થતું હોય જ હોય છે. તેનો મને કે કમને સ્વીકાર પણ કરવો જ પડતો હોય છે.
આજે કોરોનાની વૈશ્વિક મહામારીએ વિશ્વ સમસ્તની સામાજિક પરિભાષામાં ધરમૂળ બદલાવી દીધી છે. હવે વિશ્વને ‘કોરોના પહેલા’ અને ‘કોરોના પછી’ એમ બે કાળખંડમાં જોવામાં આવશે. આખી દુનિયાનો સિનારિયો બદલાઈ જવા પામ્યો છે. સામાજિક વર્તણૂકથી માંડીને અર્થ વ્યવસ્થાના દરેક ક્ષેત્રોમાં નવા અભિગમો આકાર લીધો છે. આજે જીવન જીવવાની જદોજદમકા ‘સર્વાઈવલ ઓફ કિવકેસ્ટ’ અગત્યનું સૂત્ર બનીને ઉભરી આવ્યું છે. કોરોનાએ અમેરિકા, ચાઈના, રશિયા જેવી મહાસત્તાઓથી માંડીને ભારત જેવા વિકાસશીલ દેશો અને જાપાન, જર્મની, ઓસ્ટ્રેલિયા જેવા ઔદ્યોગિક સંપન્ન રાષ્ટ્રોને અલગથી વિચારવા મજબુર કરી દીધા છે. કયા ક્ષેત્રો મુતપાયા થવા જ ઈ રહ્યાં છે અને કયા ક્ષેત્રો ઉભરી આવશે એની સૌ કોઈ ગણતરીઓ માંડી રહ્યાં છે. એક આકલન મુજબ કોરોનાએ દાયકાઓથી એસ્ટાબ્લિશ્મેન્ટ ઉદ્યોગોને વિનાશની ધાર ઉપર લાવી દીધા છે. એક

જમાનામાં સીઈઓ અને તજજ્ઞ કર્મીઓ માટે મબલમ નાણા હતાં. હવે આ જોબ માર્કેટ અંતિમ થાસો લઈ રહ્યું છે. શોપીંગ મોલ અને રિટેલ માર્કેટ લગભગ પડી ભાંગ્યા છે. ટ્રાવેલ ઈન્ડસ્ટ્રી અને ટુરિઝમનો વ્યવસાય બિલકુલ મુતપાય બની જવાનો છે. સિનેમા અને લોજિસ્ટિક ઈન્ડસ્ટ્રીઓને અંગાઈવલ ફાંફાં છે. ઉભર અને ઓલા જેવી ટ્રાન્સપોર્ટ સર્વિસ અને ઓટોમોબાઈલ ઈન્ડસ્ટ્રીલ બૂંસાઈ જવાની છે. રેસ્ટોરન્ટ બિઝનેસથી માંડીને હોસ્પિટાલિટી સેક્ટર ખલાસ થઈ જવાનું છે. ક્રિકેટ, ફૂટબોલ, ટેનિસ જેવી લાઈવ સ્પોર્ટ્સનો જમાનો પૂરો થઈ ગયો છે. ઈવેન્ટ મેનેજમેન્ટ સેક્ટર અને રિયલ એસ્ટેટનો દાયરો ખૂબ સીમિત થઈ જશે.
વર્ષોથી વિશ્વમાં જેની હાક બોલતી હતી એવા ઉદ્યોગો અને ક્ષેત્રો મરણપથારીએ ઉતારે એમ થાય છે, હવે લોકો કરશે શું? કયા નવા ક્ષેત્રો ઉપર કામ થશે? વર્ષોથી ચાલ્યા આવતા આ ઔદ્યોગિક એરીયા ટપ કેમ થયા એની પાછળનું મુખ્ય કારણ લોકોની પ્રાથમિકતામાં ધરમૂળથી આવેલો બદલાવ છે. દુનિયાભરના લોકોમાં આરોગ્ય જાગૃતિ એક અલગ ક્ષાએ પહોંચી છે. લોકોની મનોરંજનની વિચારસરણીમાં આમૂલ પરિવર્તન આવ્યું છે. વિશ્વના તમામ દેશના લોકોમાં અર્થમાં ધરમૂળ ઘટાડો કરવા લાગ્યા છે. યાંચરણમાં ઉર્ધ્વગામી પરિવર્તન આવ્યું છે. શિક્ષણ વ્યવસ્થા અને બિઝનેસ મોડેલ સમૂળગા બદલાવા જઈ રહ્યાં છે.
કોરોના મહામારી બાદની દુનિયા કેવી હશે? ઉદ્યોગોના નવા આયામો

આત્મનાદ પુલક ત્રિવેદી pulak63@gmail.com

શા હશે? આવા પ્રશ્નો સહજ રીતે લોકોના માનસપટ ઉપર રમવા લાગ્યા છે. એ તો નિર્વિવાદ છે કે, હવેનો યુગ ડિજિટલ યુગ હશે. લોકોની જીવનજરૂરી તમામ આવશ્યકતાઓ ડિજિટલ મોડ ઉપર હશે. જોબ માર્કેટ તૂટવાની સાથે ‘ગોઈ ઈકોનોમી’નો લોટા પ્રમાણમાં ઉદય થશે. આ ‘ગોઈ ઈકોનોમી’ એટલે કામના પ્રમાણમાં વળતરની પરિભાષા. વ્યક્તિની ક્ષમતા અનુસાર તેને ‘ટાસ્ક’ આપવામાં આવશે. ‘ટાસ્ક’ મુજબ જ નાણાં ચૂકવશે. પે-રોલનો કન્સેપ્ટ વિશ્વમાં ક્યાંય હશે જ નહીં. કોઈ પણ કંપનીના પે-રોલ ઉપર કર્મચારીઓ નહિ હોય. સ્ટોક માર્કેટ ઈન્ડસ્ટ્રીમાં જબરજસ્ત બૂમ આવશે કારણ કે, માર્કેટ ડાઉન થાય ત્યારે ઓછા ભાવે શેરની ખરીદી કરવાવાળા સ્ટોક માર્કેટમાં વધુ રોકાણ કરવા પ્રેરાશે.
એ પણ હકીકત છે કે, હવે લોકો ઉપભોક્તાવાદ છોડીને ઉત્પાદકીય હિસ્સો બનવા તરફ વધુ આકર્ષાશે. પોતાની આવશ્યકતા મુજબ અનાજ, ફર્નિચર, શાકભાજીનું ઉત્પાદન વ્યક્તિ પોતાની જાતે જ કરવા વિચારતો થશે. સોલાર, વિન્ડ, ટાઈડલ જેવી વૈકલ્પિક ઊર્જાનું ક્ષેત્ર વધુ વિકાસ પામશે. આયુર્વેદ હોમિયોપેથી જેવા વૈકલ્પિક તબીબી ક્ષેત્રો ઝડપથી બહાર આવશે. મેન્ટલ હેલ્થ કિલનિક અને સાઈકિયાટ્રિસ્ટના વ્યવસાયમાં તેજ આવવા જઈ રહી છે. ‘ન્યોરો-સ્ટે ઈન્ડસ્ટ્રી’ વિશેનો ગેમ, હેલ્થ કેર ઈન્ડસ્ટ્રી, સ્પિરિટ્યુઅલ સાયન્સ, ૩ડા સાયન્સીઝ અને નેટવર્કિંગ માર્કેટની આગામી સમયમાં બોલબાલા હશે. શિક્ષણ જગતમાં મોટું પરિવર્તન આવશે. કલાસરૂમ એજ્યુકેશન આગામી ટૂંક સમયમાં ભૂતકાળ બની જશે. ઓનલાઈન નેટવર્કિંગથી શિક્ષકો વિદ્યાર્થીઓને ભણાવશે. ચોક એન્ડ બોર્ડ, પેન એન્ડ

પેડ મેથડોલોજીનું આગામી સમયમાં કોઈ સ્થાન નહીં હોય. શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓ ઓનલાઈન સ્માર્ટ કોચિંગથી આગળ વધશે. ગાંધીનગરની ચેમ્સ એકેડેમી, કિશોર કલાસીસ જેવા કોચિંગ ક્લાસિસ અને કોલેજો તથા યુનિવર્સિટીઓ ઓન લાઈન એજ્યુકેશન ઉપર સ્વીચ ઓવર થઈ ચુક્યા છે.
સામાજિક પરિવર્તનોની સંકલ્પનાના પાયામાં લોકોની રહેણીકરણી, વિચારો, માન્યતાઓ, વલણો, પરંપરાઓ અને પ્રણાલીઓ આવેલા હૃદય ડીઝીને બદલાવ છે. આના અંતિમ પ્રણામ સામાજિક માળખું, ઈટર પર્સનલ બિહેવિયર અને કર્તવ્ય ધરમૂળથી બદલાઈ રહ્યા છે. બદલાવ એ નિરંતર ચાલતી પ્રક્રિયા છે. કપીર, રહીમ, તુકારામ, તુલસીદાસ જેવા જાગેલા આત્માઓ સામાજિક બદલાવનું કારણ બન્યા હતા. સત્ય, અહિંસા, સ્વચ્છતા અને સ્વદેશીના વિચારો સાથે ગાંધીજી આઝાદી કાળમાં બદલાવના નિમિત્ત બન્યા. ઈતિહાસ સાક્ષી છે કે, પરિસ્થિતિ તો હંમેશા બદલાતા જ રહે છે. માનવીના કાર્યો અને કાર્યપ્રણાલી પણ કમશ: બદલાયા જ કરતા હોય છે. તો પછી બદલાવ અને પરિવર્તનથી દુ:ખી થવાની ક્યાં જરૂર છે? કોરોનાની મહામારીથી બદલાવ આવ્યો છે એનો સ્વીકાર કરવાનો છે. એક વાત તો ચોક્કસ છે કે, ‘બદલાવ આવ્યો’ કે ‘બદલાવ લાવવો પડ્યો’ એની પળોજણમાં પડ્યા વિના હસતા મોંએ આગળ વધવાનું નામ જ જીવનનું સંગીત. જીવન ચલેને કા નામ ચલતે રહો સુખેલ શામ... એક દરવાજો બંધ થયો તો ચિંતા શેની? આગળ વધવાના બીજા અનેક દરવાજા ખુલી જશે. નવી તરાહ, નવો ઉત્સાહ અને નવા વિચારો હંમેશા રાહ જોઈને બેઠા હોય છે. ‘જસ્ટ કમ ફોરવર્ડ એન્ડ ગ્રેબ ઇટ...’
દરેક પરિવર્તન એક નવા અવસરને જન્મ આપે છે, પરાજી બદલાવવું પડે એ પહેલાં ચેતી જઈને બદલાઈ જવામાં સમજદારી છે.

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

નવું તો છે ગામ, ક્યારે વારો આવે, કોને ખબર ?
શ્રમિકોની દ્રેન, ક્યારે નારો આવે કોને ખબર ?
ખખે શાંતિ, કાળ ક્યારે સારો આવે કોને ખબર ?
નવું તો છે ધામ, ક્યારે સારો આવે કોને ખબર ?
(ભયું ઈશ્વરના હાથમાં છે...)

રૂઝશે ક્યારે ?

- કર્યા 'ગંભીર' ઘાવ -

હાઈકુ

દાઢ્યાં મોં તાક -

હવે થાબડો પીક -

આખો પેકેજ...

ચિંતન

શ્રૂત્યં ધર્મસ્વસ્વં શ્રુત્વા ચ અવધાર્યતામ્ |
આત્મનઃ પ્રતિકુલાનિ પરેમાં ન સમાયરેત્ ||

ઉપરોક્ત વ્લોક સાહકચનીતિમીમાં લેવામાં આવેલ છે.
અગ્નિલોકે વગર વેદોનું અધ્યયન વ્યર્થ છે તથા દાન દક્ષિણા વગર યજ્ઞ આદિ કર્મ નિષ્ફળ હોય છે. બ્રહ્મા અને ભક્તિ વગર કોઈ પણ કાર્યમાં સફળતા નથી મળતી. મનુષ્યની ભાવના, વિચાર તેની બંધી સિદ્ધિઓ અને સફળતાનું કારણ મનાય છે.
જે વ્યક્તિ વેદ આદિ શાસ્ત્રોનું અધ્યયન કરે છે. ચદિ તે અગ્નિલોક શુભકાર્ય કરતો નથી તો તેનું વેદ અધ્યયન વ્યર્થ છે. યજ્ઞ કરવાવાળા વ્યક્તિ એ વિદ્વાન બ્રાહ્મણને દક્ષિણા ન આપવાથી યજ્ઞ નિષ્ફળ થાય છે. મનુષ્ય જેવી ભાવનાથી કામ કરે છે તેને તેવી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે.

સુવિચાર

- યથાર્થ વસ્તુને દેખાડે, તે સમ્યક બુદ્ધિ - આમસુખ
- આપણે ભૂલ વગરના થઈ જવું, તેથી માથે ભિખી કોઈના રહે - ડો. નીહાનહેન અમીન
- જ્યારે હું જોઈ છું કે એક આંધળો કુવા તરફ જઈ રહ્યો છે ત્યારે હું ચૂપ રહું તો તે ગુનો છે - બર્નલ્ડ શો
- આચાર્ય આચાર્યથી પેદા થાય છે, ડિઝીઓ થી નહીં - મોરારિ બાપુ
- શિક્ષક અને સેનાપતિની એકસરખી જવાબદારી છે, બંને સમાજના રખેવાળ છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
- મનસ્વી જન ઈચ્છાપૂર્વક મરવાનું સ્વીકારી લેશે, પણ તે દીનતા ધારણ નહીં કરે, અગ્નિ ઓલવાઈ જાય છે પણ કદી શીતળ બનતો નથી - સંસ્કૃત સુભાષિત
- આજનું ઔષધ : બકરીના તાજાં દૂધમાં લવિંગ ઘસીને આંખોમાં આંજવાથી રતાંધણાખું મટે છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

ઈંગ્લેન્ડના રાજા જ્યોર્જ તૃતીય કોષ્ટી સ્વભાવના હતા. નાની બાબતમાં પણ તેઓ આકરી સજા ફરમાવતા. એકવાર તેઓ બિમાર પડ્યા. એમના કોષ્ટી સ્વભાવને કારણે કોઈ ડોક્ટર એમની સારવાર કરવા રાજી ન હતા. દૂર ગામડામાં એક ડોક્ટરે હિમ્મત કરી. અને રાજાનો ઉપચાર કરવા લંડન આવ્યો. રાજા બેભાન હતા. એ સમયે રોગનું નિદાન કરવા આ ડોક્ટરે લોહી લીધું. થોડા જ સમયમાં રાજા સ્વસ્થ થયા પરંતુ જ્યારે એને ખબર પડી કે આ ડોક્ટરે એના રોગનું નિદાન કરવા લોહી લીધું હતું. ત્યારે એણે ગુસ્સામાં કહ્યું, ‘મારી રજા લીધા વગર મારું લોહી લીધું જ કેમ? કોણે તમને રાજાનું ખાનદાની લોહી લેવાનો આશય આપ્યો?’ આપ મને સજા જરૂર કરો, પરંતુ માટે એટલું જ કહેવાનું છે કે જે સમયે મેં આપનું લોહી લીધું, ત્યારે આપ બેહોશ હતા. મને રજા આપવાની સ્થિતિમાં નહોતા.’ રાજા જ્યોર્જ આ જવાબ સાંભળી તેમનો ગુસ્સો શાંત થઈ ગયો. અને ડોક્ટરને પોતાના અંગત ચિકિત્સક તરીકે નિયુક્તિ કર્યો. રાજાના અંગત સચિવે આ ડોક્ટરને પૂછ્યું કે આવા મહાકોષ્ટી રાજાનો ઉપચાર કરવાનું બીડું એણે કેમ ઝડપ્યું? ત્યારે આ ડોક્ટરે જવાબ આપ્યો, ‘મારો આત્મવિશ્વાસ જ મને અહીં સુધી લઈ આવ્યો હતો.’ જે લોકો જોખમ વહોરીને આત્મવિશ્વાસ સાથે પોતાનું કામ કરવા પ્રયત્ન કરે છે, એને અવશ્ય સફળતા મળે છે.